

az egy házból álló város polgárai, egész külön emeletet foglal el. Azt mondják, hogy ily módon a házlakói sokkal rövidebb idő alatt szerezhetik be szükségleteiket, mint most, amikor félvárost be kell járni. Otthon lesz minden, de minden, a divatárusoktól a bábaasszonyokig.

A tetőn hatalmas kert és sétány lesz. Télen erre üvegfüdőt bocsátanak s így télkerthez jutnak. De még arra is jut hely a magasságban, hogy ahhoz érő urak meteorológiai megfigyeléseket tehessenek.

Gondoskodnak hatalmas tánctermekről is, mert a „ház” táncmulatságokat is tart, hogy a házban lakó fiatal urak és eladó lányok megismerkedhessenek. Ily módon azután külön papokat is kell tartani, akik az ifjú párokat összeadják. Azt persze mondani sem kell, hogy ebben a városházban lapok is nagy számmal jelennek meg, még pedig „elterjedt” lapok, mert az épület előfizetőiben sem fog szűkölködni.

— **(Az utolsó párisi.)** Houssaye Arzén, akit „utolsó párisinak” hívták, 81 éves korában meghalt. A párisi közélet e kiváló alakjának halála általános részvétet kelt. Szegény szülőktől származott Laon környékén. Eredeti neve Housset volt. Szülei munkások szánták, de fölsapott színésznek, majd íróvá lett és rendkívül fényes sikereket ért el. Hugo Viktor barátságával tisztelte meg. 1848-ban a politika terén is próbálkozott, de kudarcot vallott. 1849-ben Rachel protekciójával a Comédie-française igazgatójává lett, azóta kezdett vagyonosodni. És még is gazdagodott. 1856-ban vált meg az igazgatói állástól. Szerencsés spekulációkkal megőrizte vagyonát. Szalonjában a legelőkelőbb személyiségek jelentek meg, de hercegnők mellett felvilági dámáknak is szabad volt a bemenet. Jelesebb művei: *Alisz*, a komédiás (Rachel), *Vallomások*, *A 41. zártkörű*, *Ezer egy éj Párisban*, *Három hercegnő stb.* 1847-ben nőül vette a szép Brucy kisasszonyt, aki 28 évvel utóbb meghalt. Fia, Houssaye Henrik, jeles történész, akit legutóbb akadémikussá választottak meg. Amikor az öreg Houssaye megjelent a székfoglalóra, az egész közönség éljenezte és tapsolt neki. Azt beszélik, hogy Houssaye Arzén anyját 1815-ben a szövetséges sereg egy katonája megszurta és hogy Houssaye, ki kevéssel utóbb született, mindhalálg viselte a szúrás nyomát.

— **(Építkezések a Szent Péter templomban.)** A római Peter templom kopulájának koronáján szellős építkezés tűnik föl most, mely olyannak látszik, mint valami fogpiszkálóból összeállított filigrán munka, vagy miniatűr tűzoltó-torony. Ez a látványos játékepítkezés a leghatalmasabb gerendák tákolata, melyet azért állítottak össze, hogy a bazilika villámhárítóját megvizsgálják. Ez a szellős építkezés, mely azon terv szerint készült, amely után V. Sixtus pápa építőmesterei a Szent Péter-terti obeliszk építőállványát összerúgták, ismét rávonta a közfigyelmet a Péter templom építkezéseire. Tulajdonképen nyilvánvalóvá válik most azok előtt is, akik erre nem gondoltak, hogy a világ e legnagyobb templomában folyton építenek, toldanak-foldanak valamit. E célra alandó bizottság áll Nechere püspök elnöke alatt, mely az építkezéseket intézi. A bizottság egyik része csak a nagyobb munkálatokkal foglalkozik, a mindennapos munkálatokat pedig egy háromtagú bizottság intézi, amely 80 mindennemű építőmunkással rendelkezik. Főszerep ezek közt az ácsoknak és azoknak a munkásoknak jut, kik kezdve a kupolán este kapuzás előtt a bazilika összes helyiségeit megvizsgálják.

— **(Csodagyerek vagy csodaleány?)** Kölnből a napokban az a sajátos hírvérkezett, hogy Koczalski Raoul, a nálunk is ismert gyermek zongoraművész, tulajdonképen nem fiu, mint eddig hitték, hanem leány. Kölnből érkezett a hír, mely mindenestre gyanus, nemcsak azért, mert a rajnapari városban szeretik a trefát, hanem azért is, mert a kis Koczalski, aki most Oroszországban vendégszerepel, egyáltalán nem úgy néz ki, mint egy átöltöztetett leányka és szüleit sem ismerik olyan embereknek, akik ilyen manőverekhez folyamodnának. De végre is mi célja lett volna az egész dolognak, hisz a gyermekművész, ha mint leányka lép föl, talán még nagyobb szenzációt keltett volna. Bécsben, hol Koczalskiék jól ismerik, a legnagyobb kételkedéssel fogadták a kölni ujságot és a kis művész egyik lelkesebb tisztelője, aki a családot is jól ismeri, a legnagyobb meggyőződéssel állítja, hogy a kölni hír rossz tréfa csak, nem is lehet más, mert hogy a kis Koczalski fiu lehet csak, nem leány, azt nemcsak egész külseje, de egész magaviselete, cselekedetei tanúsítják.

Olyan korban, amikor más gyermekek még beszélni is alig tudnak, a kis Raoul kijelentette egy napon, hogy meg kell tanulnia a zongorázást. Szülei engedtek kívánságának és a hat éves gyermek már nyilvános hangversenyeken játszotta Beethovent, Chopint stb. Lábai még rövidek voltak és külön készüléket kellett alkalmazni a pedálra, de így is ment a dolog és nem sok idő telt bele, Koczalski Raoul hírneve bejárta a világot. De bármily közönség előtt játszott, a csodagyermeket elfoglaltság vagy lampaláz

soha nem zavarta. Nagyon akaratos volt, nem engedett senkinek. Három év előtt Gmundenben játszott, hol a hannoveri királyné is meghallgatta, aki egészen el volt ragadtva művészetétől. Másnap meghívást kapott a királyné villájába. Atyjával jelent meg, eljátszott néhány darabot a zongorán, melyért a jelenlevő vendégek élénken megtapsolták.

— No most már játszszék kedvesem egy etudet Chopintól, szólt végül a királyné.

— Nem, majd inkább mazurkát játszom, — volt a kis Raoul válasza.

— De én mégis csak jobb szeretném az etudet, kicsikém.

A gyermek-művész csaknem ráripakodott a királynéra.

— Hát nem érti? Mondani, mazurkát játszom! — és a királyné nevetése által kísérvé, a zongorához ült és eljátszotta a mazurkát, az etudet pedig csak azért se.

A hangverseny végével Koczalski atyja nem akart elfogadni honoráriumot, hanem kijelentette: „Tegnap a királyné volt nálunk, ma mi voltunk az ő vendégei!” A királyné erre egy csomó drága kötésű zeneművet küldött a kis virtuózoknak.

Ennek dacára Koczalski egyre azon van, hogy mindegyik kiaknázza csodagyermekét és mint nemrég Péterváron mondta, nem szűnik meg vele utazni addig, míg a második milliót is össze nem szerezte. Ez a csodagyermek sorsa, kik rendszerint korán halnak meg, mert áldozatul esnek szülei lelketlen önzésének.

— **(Farsangi jelmez bors ssemekből.)** Erdekies árlarcos mutatkozott karnaval második napján Madridban, egy lovag akinék egész ruhazata, sisakja, eszmája és kardja is borsszemekből készült. A madridi lapok jó előre irtak erről az emberrel, aki Linorobben lakik és éjjel nappal dolgozott rajta, hogy különös diszruháját borsszemekből összeállítsa. Senkise akarta elhinni, hogy a jelmez sikerül, míg végre csakugyan megjelent a borssemer Madridban, hol röppant föltűnést keltett. A borsjelmez elég jól festett, de a munka és fáradság, amelybe elkészítése került, semmi arányban sem állt egy farsangi jelmez értékeivel.

— **(Nők az egyetemen.)** A cambridgei egyetem tanácsa, mint Londonból jelentik, legutóbbi ülésén kimondta, hogy nők nem lehetnek az egyetem hallgatói. A tanács tagjai hosszú beszédekkel okolták meg ezt az álláspontjukat, mely Angliában nagy visszataszítást keltett. A tudós professzorok forradalomnak mondták azt a mozgalmat, ami a nők egyenjogosításán munkálkodik. Egyik professzor azt állította, hogy az ő tapasztalatai szerint a tanítás nagy hátrányokat szenved az oly osztályokban, ahol nők is vannak. Az egyetemi tanács attól fél, hogy a férfi hallgatók az előadás alatt örökösen a nő-hallgatókra fognak kacsingatni s disszertációk helyett szerelmes verseket írogatnak majd.

— **(A dollárok hazája.)** Amerika nagyon kedvező talaj a művészekre és művésznőkre. Yvette Guilbert, aki nemrég szerződött New-Yorkba, 16,000 márkát kap hetenkint, s ezenfelül fődízik az ő és komorája s karmestere utiköltségét oda és vissza, s lakást és teljes ellátást kap egy elsőrendű hotelben. Albert Chevalier március hónapra a Kloster és Bial etablis-ementban kap 50,000 márkát, Loie Fuller, a szerpentin-tánc híres föltalálója, ugyanerre az időre ugyanily összeget.

— **(Egy angol regényből.)** „Követem a világ végeig”, szögezte a gaz fickó. — „Nem, ezt nem fogja tenni!” — felelte miss Eleanor nyugodtan. — „És miért nem?” — kérde a gonosz, kihozva sodrából a miss hidegvérűsége által. — „Mert én nem megyek oda!”

Apróságok

Vigasz.
Iszik uram kapatos fővel hallgatja a felesége kuklipredikációját.

Végül kedélyesen szól:
— Jó, jó, ha kétszer látlak is, azért csak egyszer hallom am a karálásokat.

Kellemetlen.
Ő nagysága elhatározza, hogy elkíséri vendégét egy kisse.

— Hozza a gummi cipőt, — szól a cselédnek.

Ez csak a jobb galosnit hozza.

— Hát a másik hol van?

A leány naivul szól:

— Hiszen a balcipőnek jó a talpa.

Műveltség.
— Latott már, nagysám, Rembrandt-képet?

— Azt nem, de Rembrandt-kalapom magamnak is volt.

Óvatos.
— Uj tragédiát hoztam, igazgató úr!

— Majd megint elalszanak rajta.

— Oh nem! Minden fölvonásban több ízben ágyulóv és menyörgés van előírva.

Törvénykezés.

— **Magyar jogászygyűlés.** Amint ismeretes, a hazai jogászság a millenniumi évben országos gyűlést tart, ezuttal a tizenegyedik magyar jogászygyűlést. Az előkészítő állandó bizottság már elkészült a programmal, melynek értelmében több kérdés kerül megvitatás alá. A kérdések, melyek mindegyikénél van egy előadó s ezenfölül több ugynevezett véleményező, a következők:

I. **A magánjogból:** 1. Korlátozandó-e s ha igen, mi módon, a tulajdonosnak akár élők között, akár halálesetre szóló az a rendelkezése, melylyel egész vagyonának vagy vagyona egy részének jövedelmét hosszabb időre lekötö és a tőkéhez csatoltatni rendeli? Előadó: *Jelinek Artur dr. ügyvéd.* — 2. Vétessenek-e föl az alkotandó polgári törvénykönyvbe oly intézkedések, melyek a kisbirtok elaprózását megakadályozzák és ha igen, mely intézkedések? Előadó: *Imling Konrád dr. kuriai bíró.*

II. **A kereskedelmi jogból:** 1. A szövetkezetek alakulása és azok működésének ellenőrzése szempontjából szükségesek-e és ha igen, minő törvényhozási intézkedések? Előadó: *Bubla Ferenc bpesti kir. táblai bíró.* — 2. Minő törvényhozási intézkedések kívánatosak a közönség érdekeinek megvédésére, a biztosítási ügynökök képviselői minősége és jogköre tekintetében? Előadó: *Beck Hugó dr. kuriai bíró.* — 3. Ingó dolognak részlelvezetés mellett való eladása és a dolognak a vevő által történt birtokba vétele esetén, hely adható-e oly kikötésnek, mely szerint a tulajdonjog az utolsó részlet befizetéseig az eladó javára fönntartatik; ha igen, e tulajdonjog biztosítása végett mely intézkedések volnának megengedendők? Előadó: *Ullmann Sándor dr. ügyvéd.*

III. **A büntető jogból:** 1. A btkv. gyakorlati alkalmazása körül szerzett tapasztalatokra való tekintettel, szükségesnek látszik-e a sértett fél indítványára üldözendő büntetendő cselekmények körének, illetve az indítvány visszavonása jogának megszorítása s ha igen, mennyiben? Előadó: *Baumgarten Izidor dr. bpesti táblai bíró.* 2. Létesítendő-e hazánkban az u. n. föltételes elítélés intézménye? Ha igen, mely terjedelemben és mely módzatok mellett? Előadó: *Fayer László bpesti egyetemi rk. tanár.*

IV. **A polgári eljárásból:** 1. A végleges perrendtartásban alkalmazandó-e a felek eskü alatti kihallgatásának a sommás eljárásban már elfogadott intézménye? Előadó: *Krdik Lajos dr. ügyvéd.* — 2. Tekintettel az alkotandó szóbeli törvénykezési rendtartásra, a legfőbb bíróság jogkörében való felülvizsgálati hatásköre és ezen ügyekben való eljárása miként szabályoztassék? Előadó: *Nagy Dezső dr. ügyvéd.*

A véleményes indítványokat *Siegmund Vilmos dr. bizottsági titkár*hoz (Erzsébet-körút 7.) ez évi május 15-ig kell beküldeni.

— **Tekszázi sajtópör.** Erdekies ügyet fog tárgyalni hétfőn a budapesti sajtóbírószék. *Kertész József*, köbányai ház tulajdonos és *Meduna Géza*, fővárosi hivatalnok, *Gerley Lajos* magánhivatalnokot megsértették. Gerley a sértésért úgy vett elégtételt, hogy a József-körúton késő éjjel tetleg inzultálta mind a két ellenfelét. E jelenetnek tanúi voltak *Schärrp Henrik* gyógyszerész és *Német Bertalan* festő. — Gerley Lajos múlt évi december hóban fölkereste a két szemtanút s fölkerítte őket, hogy állítsanak ki egy nyilatkozatot arról, hogy ők látták, mikor Gerley Kertészt és Medunát arcúl ütötte. Miután kijelentette, hogy ez neki egy lovagias ügynél szükséges és azt a legnagyobb diszkréció mellett fogja használni, a gyógyszerész és festő kiállították az aláírásukkal ellátott nyilatkozatot. Gerley ezt a nyilatkozatot aztán több száz példányban litografáltatta és postán elküldötte valamennyi ismerősének. Erre Kertész és Meduna szintén elárasztották Köbányát ilyen litografált levéllel, amelyben a Gerley nyilatkozatát aljas hazugságnak mondják, állításuk szerint épen megfordítva történt, t. i. ők pofozták föl Gerleyt; a tanúk is hazudnak, amit azonban ők nem csodálnak, mert hiszen úgy a gyógyszerészről, mint a festőről városzerle tudva van, hogy egy garasért azt mondják, amit kérnek tőlük. — Schärrp Henrik és Német Bertalan e nyilatkozatot inkriminálták s Kertészt, valamint Meduna ellen sajtópanaszt emeltek. Miután a Német panasza elévült, az esküdtszék hétfőn csupán a Schärrp Henrik vádjával fog foglalkozni.

— **Tanár és ügyvéd.** Emilittük a minap, hogy egy műegyetemi tanár rágalmazás miatt följelentett egy ügyvédet. Ebben a pörben mára volt kiütve a tárgyalás Gajzágó kir. táblai bíró előtt. A panaszos *Markóczy Lajos* műegyetemi konstruktor *Fried Vilmos dr.* kíséretében jelent meg, a vádlott *Czentner József dr. ügyvéd* védőül *Vasiliévits Emil dr. ügyvéd*et hozta magával. A vád tárgya az volt, hogy Czentner dr. azt állította többek előtt Markóczy fölöl, hogy amidőn tanulmány uton Amerikában együtt jártak, Markóczy tőle 50 dollárt lopott, majd egy kés vásárlásánál is becsapja a fél shillinggel. A megtagított tárgyalás során a vádlott ügyvéd kijelentette, hogy mivel állításai tévedésen alapultak, azokat visszavonja s bocsánatot kér. Erre a panaszos elállván vádjától, a bíró megszüntette a további büvádi eljárást.